04/09/2021

Όσιος Άνθιμος, ο νέος ασκητής από την Κεφαλονιά

/ Βίοι Αγίων

Ο νέος ασκητής, ο όσιος Άνθιμος από την Κεφαλονιά, που η Εκκλησία τιμά τη μνήμη του στις 4 Σεπτεμβρίου (ανακηρύχθηκε άγιος το 1974), μπορεί να έχασε το φως των ματιών του, ωστόσο βρήκε πολύ γρήγορα το φως του Θεού.

Όσιος Άνθιμος ο νέος ασκητής: Μεγάλη γιορτή της ορθοδοξίας σήμερα 4 Σεπτεμβρίου

Τα μάτια της ψυχής του δεν παρέμειναν κλειστά και κατανόησαν και δέχθηκαν τη σωστική διδασκαλία του Ευαγγελίου, που εξέφραζε τη θεία πραγματικότητα.

Η ζωή του είχε παράλληλα στοιχεία με αυτή του εθνομάρτυρα και ισαποστόλου Κοσμά του Αιτωλού, σύγχρονος του οποίου ήταν.

Κατέφυγε στο Άγιο Όρος, έγινε μοναχός (σύμφωνα με κάποιους βιογράφους του πιθανόν να εκάρη ως μοναχός στη Μονή αγίας Παρασκευής Λεπέδων Ληξουρίου),

αλλά θεώρησε καλύτερο να στηρίξει, περιοδεύοντας, τους σκλαβωμένους Ρωμιούς, που κινδύνευαν από την αμάθεια και τον εξισλαμισμό.

Αν και τυφλός, περιόδευσε, κάτω από πολύ φτωχικές συνθήκες, ρακένδυτος, τρώγοντας ελάχιστα, αλλά συνεχώς προσευχόμενος, σε Χίο-Σίφνο-Πάρο-Νάξο-Ίο.

Έκανε δεύτερη ιεραποστολική πορεία, αφού επέστρεψε από προσκύνημα στα Ιεροσόλυμα, σε Καστελόριζο (όπου σε μια κορυφή έχτισε το ναό του αγίου Γεωργίου, που μετεξελίχθηκε σε Μοναστήρι)-Αστυπάλαια (εκεί, με πολλά εμπόδια ανήγειρε τη Μονή της Πορταΐτισσας, αλλά και συκοφαντήθηκε και οδηγήθηκε στο δικαστήριο, όπου αθωώθηκε, έκανε και θαύματα, γι' αυτό είναι και πολιούχος της).

Στην τρίτη και τελευταία περιοδεία του βρέθηκε σε Ληξούρι (όπου ανακαίνισε εκ βάθρων τη Μονή αγίας Παρασκευής Λεπέδων και στην οποία τον επισκέφθηκε και τον συνάντησε, σύμφωνα με μαρτυρίες, ο άγιος Κοσμάς) -Κύθηρα (όπου φρόντισε να ιδρυθεί η Μονή των γενεθλίων του Τιμίου Προδρόμου) – Πελοπόννησο – Κρήτη - Σίφνο -Σίκινο (όπου αναδιοργάνωσε τη γυναικεία Μονή της Παναγίας της Χρυσσοπηγής).

Όλο αυτό το διάστημα, μέχρι την κοίμησή του στις 4 Σεπτεμβρίου του 1782, κήρυττε διαρκώς στους ραγιάδες να μην απομακρυνθούν και αποξενωθούν από το Θεό, γιατί η ελευθερία θα έρθει από Εκείνον.

Επιβραβεύτηκε από το Θεό, καθώς νίκησε εσωτερικές και εξωτερικές αντιδράσεις, και αποδόθηκε σ' έναν σκληρό και πολυμέτωπο αγώνα, προκειμένου οι υποδουλωμένοι άνθρωποι της εποχής του να νικήσουν τον τυραννία, αλλάζοντας τον παλιό εαυτό τους.

Έτσι το 1800 μ.Χ. ο εφημέριος της Μονής Λεπέδων, πατήρ Ιωάννης, που έκανε την ανακομιδή των λειψάνων του (σήμερα σώζεται μόνο ο δεξιός πήχης του στη Μονή Παναγίας της Πορταϊτίσσης Αστυπάλαιας), που ήταν κιτρινωπά, τα ένιωσε να ευωδιάζουν.

Ο όσιος Άνθιμος προέτρεπε τους πολλούς ακροατές του να πορεύονται άφοβα με την πίστη τους, με τα πνευματικά όπλα της Εκκλησίας, ώστε να μη λησμονούν το Θεό και χάσουν την κοινωνία μαζί τους, να μην απορροφούνται από το σκοτάδι της δουλείας, γιατί διαφορετικά απομακρύνεται ο πόθος της λευτεριάς και χάνεται το σωσίβιο σωτηρίας και των ατόμων και του Γένους.

Ο όσιος Άνθιμος σκέφτονταν και ενεργοποιούνταν όχι με ιδιοτέλεια και με φρόνημα ατομισμού, γι’ αυτό μεταφερόταν από περιοχή σε περιοχή, προκειμένου να μεταδώσει το μήνυμα της λύτρωσης.

Και μας δείχνει το δρόμο της αυταπάρνησης, που σήμερα τον έχουμε ξεχάσει. Χρειάζεται να θυσιάσουμε το “εγώ” μας και τα ποικίλα παρακλάδια του, να αποκτήσουμε ταπεινό πνεύμα, να αρνηθούμε την αλλοίωση του πνευματικού μας κάλλους, ώστε να αναγεννηθούμε και να πετάξουμε από πάνω μας, ότι μας δεσμεύει.

Πηγή: iellada.gr